

PREZES RADY MINISTRÓW

Warszawa /elektroniczny znacznik czasu/

DKPL.WK.0610.2.16.2021.JS(16)

RM-0610-16-21

UC61

Pani Elżbieta WITEK

Marszałek Sejmu

Szanowna Pani Marszałek,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi

projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami
oraz ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został
upoważniony Minister Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Sportu.

Z poważaniem,

Mateusz Morawiecki

Prezes Rady Ministrów

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2020 r. poz. 282, 782 i 1378) po art. 108 dodaje się art. 108a w brzmieniu:

„Art. 108a. 1. Kto wprowadza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dobro kultury określone w części A załącznika do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/880 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie wprowadzania i przywozu dóbr kultury (Dz. Urz. UE L 151 z 07.06.2019, str. 1), wyprowadzone z terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej, w którym dobro kultury powstało lub zostało odkryte, z naruszeniem przepisów ustawowych lub wykonawczych tego państwa, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

2. W wypadku mniejszej wagi, sprawca podlega grzywnie.

3. Sąd może orzec przepadek dobra kultury, chociażby nie stanowiło ono własności sprawcy.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 505, 568, 695, 1087, 1106 i 2320) w art. 33 w ust. 1 w pkt 10 lit. h otrzymuje brzmienie:

„h) art. 108a i art. 109 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2020 r. poz. 282, 782 i 1378 oraz z 2021 r. poz. ...),”.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/880 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie wprowadzania i przywozu dóbr kultury (Dz. Urz. UE. L 151 z 07.06.2019, str. 1).

UZASADNIENIE

Proponowana zmiana w ustawie z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2020 r. poz. 282, 782 i 1378) wynika z konieczności wdrożenia do polskiego porządku prawnego przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/880 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie wprowadzania i przywozu dóbr kultury (Dz. Urz. UE. L 151 z 07.06.2019, str. 1), zwanego dalej „Rozporządzeniem 2019/880”. Na mocy Rozporządzenia 2019/880 (art. 3 ust. 1) zabrania się wprowadzania do Unii Europejskiej dóbr kultury, o których mowa w części A załącznika do Rozporządzenia 2019/880, jeśli zostały one nielegalnie wyprowadzone z terytorium państwa, w którym powstały lub zostały odkryte (zasada ogólnego zakazu). Zgodnie z art. 11 akapit pierwszy Rozporządzenia 2019/880 państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszeń Rozporządzenia 2019/880 i podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wykonywania. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Do dnia 28 grudnia 2020 r. państwa członkowskie powiadamiają Komisję o przepisach dotyczących sankcji mających zastosowanie w przypadku wprowadzania dóbr kultury z naruszeniem art. 3 ust. 1 Rozporządzenia 2019/880 oraz o związanych z nimi środkach.

Celem projektowanej ustawy jest objęcie penalizacją nielegalnego wprowadzenia na obszar Rzeczypospolitej Polskiej dóbr kultury pochodzących z państw niebędących członkami Unii Europejskiej. Zgodnie z projektowanym przepisem art. 108a realizacja ustawowych znamion tego umyślnego występku polegać będzie na wprowadzeniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dobra kultury określonego w części A załącznika do Rozporządzenia 2019/880, które zostało wyprowadzone z terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej, w którym dobro kultury powstało lub zostało odkryte, z naruszeniem przepisów ustawowych lub wykonawczych tego państwa. Przestępstwo zagrożone będzie sankcją alternatywną: grzywną, karą ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. W ust. 2 projektowanego przepisu przewidziano typ uprzywilejowany nielegalnego wwozu dobra kultury określony jako wypadek mniejszej wagi, który zagrożony będzie grzywną. Typizacja wypadku mniejszej wagi jest uzasadniona faktem, że w przypadku nielegalnego wwozu dóbr kultury wartość przedmiotu zamachu (zarówno w znaczeniu materialnym jak i niematerialnym) jak i okoliczności popełnienia czynu decydujące

o jego społecznej szkodliwości (np. rodzaj naruszonych przepisów w państwie wywozu) będą bardzo zróżnicowane. Uzasadnione jest, aby w sprawach drobnych kwalifikacja prawna czynu nie była ta sama, co w przypadku czynów o wysokim stopniu naganności.

Z kolei ust. 3 przewiduje możliwość orzeczenia przepadku dóbr kultury będących przedmiotem przestępstwa.

Projekt przewiduje zmianę ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 505, 568, 695, 1087, 1106 i 2320), rozszerzając zawarte w art. 33 tej ustawy kompetencje naczelników urzędów celno-skarbowych o rozpoznawanie, wykrywanie i zwalczanie przestępstwa penalizowanego w projektowanym art. 108a.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt ustawy został udostępniony na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji. Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa.

Projekt ustawy nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt nie wywiera wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt ustawy nie podlegał konsultacjom publicznym, ze względu na ograniczony zakres projektowanych zmian oraz konieczność pilnego wykonania zobowiązań wynikających z członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej.

Projekt nie został również przekazany do zaopiniowania Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, gdyż nie dotyczy problematyki samorządu terytorialnego, w tym także nie określa relacji między samorządem terytorialnym a innymi organami administracji publicznej.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Dr hab. prof. IH PAN Magdalena Gawin – Podsekretarz Stanu Generalny Konserwator Zabytków</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Dr hab. Katarzyna Zalasńska – Dyrektor Departamentu Ochrony Zabytków</p>	<p>Data sporządzenia 29.01.2021</p> <p>Źródło inne</p> <p>Nr w Wykazie prac UC61</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt ma na celu wdrożenie przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/880 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie wprowadzania i przywozu dóbr kultury (Dz. Urz. UE L 151 z 07.06.2019, str. 1), zwanego dalej „Rozporządzeniem 2019/880”.

Na mocy Rozporządzenia 2019/880 (art. 3 ust. 1) zabrania się wprowadzania do Unii Europejskiej dóbr kultury, o których mowa w części A załącznika do Rozporządzenia 2019/880, jeśli zostały one nielegalnie wyprowadzone z terytorium państwa, w którym powstały lub zostały odkryte (zasada ogólnego zakazu).

Zgodnie z art. 11 akapit pierwszy Rozporządzenia 2019/880 państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszeń Rozporządzenia 2019/880 i podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wykonywania. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.

Zasada ogólnego zakazu ma zastosowanie od dnia 28 grudnia 2020 r. Zgodnie z art. 11 akapit 2 Rozporządzenia 2019/880 w tym terminie państwa członkowskie powiadamiają Komisję o przepisach dotyczących sankcji mających zastosowanie w przypadku wprowadzania dóbr kultury z naruszeniem art. 3 ust. 1 Rozporządzenia 2019/880 oraz o związanych z nimi środkach.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projekt przewiduje zmianę ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2020 r. poz. 282, 782 i 1378) poprzez dodanie art. 108a w brzmieniu:

„Art. 108. 1. Kto wprowadza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dobro kultury określone w części A załącznika do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/880 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie wprowadzania i przywozu dóbr kultury (Dz. Urz. UE L 151 z 07.06.2019, str. 1), wyprowadzone z terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej, w którym dobro kultury powstało lub zostało odkryte, z naruszeniem przepisów ustawowych lub wykonawczych tego państwa, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

2. W wypadku mniejszej wagi, sprawca podlega grzywnie.

3. Sąd może orzec przepadek dobra kultury, chociażby nie stanowiło ono własności sprawcy.”.

Projekt przewiduje zmianę ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 505, 568, 695, 1087, 1106 i 2320), rozszerzając zawarte w art. 33 tej ustawy kompetencje naczelników urzędów celno-skarbowych o rozpoznawanie, wykrywanie i zwalczanie przestępstwa penalizowanego w projektowanym art. 108a. Jednocześnie należy wskazać, że nie ma możliwości podjęcia alternatywnych w stosunku do projektowanej ustawy środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Francja

Obowiązujące od 2016 r. przepisy art. L 111-8 do L 111-12 kodeksu dziedzictwa kulturowego (Code du patrimoine), uzależniają przywóz dóbr kultury z państwa będącego stroną konwencji UNESCO z 1970 r. od przedstawienia dokumentu potwierdzającego legalność jego wywozu z kraju pochodzenia. W przeciwnym razie sprzedaż dobra kultury jest zabroniona, a kupno lub sprzedaż z naruszeniem tego zakazu jest przestępstwem.

Niemcy

Regulacje odnoszące się do nielegalnego przywozu dóbr kultury do Republiki Federalnej Niemiec znajdują się w ustawie o ochronie dóbr kultury (Kulturgutschutzgesetz – KGSG). Przepisy w tym zakresie obowiązują od 2016 r.

Przywóz dóbr kultury jest niezgodny z prawem, jeżeli przy wywozie z innego państwa dobro kultury zostało

przemieszczone z naruszeniem przepisów prawnych obowiązujących w tym państwie w zakresie ochrony narodowych dóbr kultury (§ 32 ust. 1 pkt 1). Karą pozbawienia wolności do lat 5 lub karą grzywny zagrożone jest wprowadzanie do obiegu dobra kultury, o których sprawca wie, że zostały bezprawnie wywiezione z kraju pochodzenia na mocy § 32 ust. 1 pkt 1 (§ 83 pkt 4 KGSG).

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Sądy powszechne	318 sądów rejonowych 45 sądów okręgowych 11 sądów apelacyjnych	Dane MS	Zwiększenie wpływu spraw dotyczących zjawiska nielegalnego wwozu do Polski zabytków.
Powszechne jednostki organizacyjne prokuratury	45 prokuratur okręgowych 11 prokuratur regionalnych 1 Prokuratura Krajowa	Dane MS	
Krajowa Administracja Skarbowa (Organy KAS i funkcjonariusze Służby Celno-Skarbowej)	Szef Krajowej Administracji Skarbowej, 16 dyrektorów izb administracji skarbowej, 16 naczelników urzędów celno-skarbowych z podległymi oddziałami celnymi, 400 naczelników urzędów skarbowych, ok. 11 tys. funkcjonariuszy SC-S	Dane MF	
Straż Graniczna	Funkcjonariusze SG ok. 16 tys.	Dane MSWiA	
Policja	Funkcjonariusze ok. 103 tys.	Dane MSWiA	
Osoby podejrzane o nielegalny wwóz zabytków do Polski	Wielkość jest trudna do oszacowania.		

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji.

Ze względu na zakres nowelizacji nie przewiduje się konsultacji publicznych.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												

pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												

Źródła finansowania												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Brak jest możliwości precyzyjnego określenia skutków finansowych projektowanej regulacji dla sektora finansów publicznych. Ministerstwo Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Sportu nie dysponuje szczegółowymi danymi statystycznymi w zakresie nielegalnego obrotu zagranicznego dobrami kultury. Poziom przestępczości przeciwko dobrom kultury jest uzależniony od wielu czynników i w konsekwencji trudny do oszacowania w kontekście konkretnych wartości ekonomicznych na przyszłość.											

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane zmiany nie będą miały wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców. Nie przewiduje się również wpływu na rodzinę, obywateli oraz gospodarstwa domowe, w szczególności na osoby niepełnosprawne i osoby starsze.
--	--

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Komentarz:

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowane zmiany nie będą miały wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne	☐ demografia	☐ informatyzacja
☐ sytuacja i rozwój regionalny	☐ mienie państwowe	☐ zdrowie
☐ inne:		

Omówienie wpływu

Projekt nie będzie oddziaływał na przedmiotowe obszary.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Przewiduje się, że projektowana ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Nie przewiduje się ewaluacji efektów projektu.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.

Tytuł projektu		Ustawa o zmianie ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej	
Tytuł wdrażanego aktu prawnego		Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/880 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie wprowadzania i przywozu dóbr kultury (Dz. Urz. UE L 151 z 7.06.2019, str. 1)	
Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Treść przepisu prawa polskiego/ przepisu projektowanego
Art. 1	<p>Przedmiot i zakres stosowania.</p> <p>1. Niniejsze rozporządzenie określa warunki wprowadzania dóbr kultury oraz warunki i procedury przywozu dóbr kultury w celu ochrony dziedzictwa kulturowego ludzkości oraz zapobiegania nielegalnemu handlowi dobrami kultury, w szczególności w przypadku gdy taki nielegalny handel mógłby przyczynić się do finansowania terroryzmu.</p> <p>2. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do dóbr kultury, które powstały lub zostały odkryte na obszarze celnym Unii.</p>	N	Nie wymaga wdrożenia
Art. 2	<p>Definicje</p> <p>Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:</p> <p>1) „dobra kultury” oznacza każdy przedmiot, który ma znaczenie dla archeologii, prehistorii, historii, literatury, sztuki lub nauki, wymieniony w załączniku;</p> <p>2) „wprowadzenie dóbr kultury” oznacza każde wprowadzenie na obszar celnym Unii dóbr kultury, które podlegają dozorowi celnemu lub kontroli celnej na obszarze celnym Unii, zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 952/2013;</p> <p>3) „przywóz dóbr kultury” oznacza:</p> <p>a) dopuszczenie dóbr kultury do obrotu, o którym mowa w art. 201 rozporządzenia (UE) nr 952/2013; lub</p> <p>b) objęcie dóbr kultury jedną z następujących kategorii procedur specjalnych, o których mowa w art. 210 rozporządzenia (UE) nr 952/2013:</p> <p>(i) składowaniem, które obejmuje składowanie celne i wolne obszary celne;</p> <p>(ii) szczególnym przeznaczeniem, które obejmuje odprawę czasową i końcowe przeznaczenie;</p> <p>(iii) uszlachetnianiem czynnym;</p>	N	Nie wymaga wdrożenia

TABELA ZGODNOŚCI

	<p>4) „posiadacz towarów” oznacza posiadacza towarów zgodnie z definicją w art. 5 pkt 34 rozporządzenia (UE) nr 952/2013;</p> <p>5) „właściwe organy” oznacza organy publiczne wyznaczone przez państwa członkowskie do wydawania pozwoleń na przywóz.</p>		
Art. 3	<p>Wprowadzanie i przywóz dóbr kultury.</p> <p>1. Wprowadzanie dóbr kultury, o których mowa w części A załącznika, które zostały wyprowadzone z terytorium kraju, w którym powstały lub zostały odkryte, z naruszeniem przepisów ustawowych i wykonawczych tego kraju jest zabronione.</p> <p>Organy celne i właściwe organy podejmują wszelkie odpowiednie środki w przypadku próby wprowadzenia dóbr kultury, o których mowa w akapicie pierwszym.</p> <p>2. Przywóz dóbr kultury wymienionych w częściach B i C załącznika jest dozwolony jedynie po przedstawieniu:</p> <p>a) pozwolenia na przywóz wydanego zgodnie z art. 4; albo</p> <p>b) oświadczenia importera przedłożonego zgodnie z art. 5.</p> <p>3. Pozwolenie na przywóz lub oświadczenie importera, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, przedstawia się organom celnym zgodnie z art. 163 rozporządzenia (UE) nr 952/2013. W przypadku obejmowania dóbr kultury procedurą wolnego obszaru celnego, posiadacz dóbr przedstawia pozwolenie na przywóz lub oświadczenie importera przy przedstawianiu towarów zgodnie z art. 245 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia (UE) nr 952/2013.</p> <p>4. Ust. 2 niniejszego artykułu nie ma zastosowania do:</p> <p>a) dóbr kultury, które są towarami powracającymi w rozumieniu art. 203 rozporządzenia (UE) nr 952/2013;</p> <p>b) przywozu dóbr kultury w wyłącznym celu zapewnienia ich bezpiecznego przechowywania przez organ publiczny lub pod nadzorem takiego organu, z zamiarem dokonania zwrotu tych dóbr kultury, gdy sytuacja na to pozwoli;</p> <p>c) odprawy czasowej dóbr kultury, w rozumieniu art. 250 rozporządzenia (UE) nr 952/2013, na obszarze celnym Unii do celów edukacyjnych, naukowych, konserwacji, restauracji, wystawienniczych, digitalizacji, przedstawień artystycznych, badań prowadzonych przez</p>	N	Nie wymaga wdrożenia

TABELA ZGODNOŚCI

	<p>instytucje naukowe lub współpracy pomiędzy muzeami lub podobnymi instytucjami.</p> <p>5. Pozwolenie na przywóz nie jest wymagane w przypadku dóbr kultury objętych procedurą odprawy czasowej w rozumieniu art. 250 rozporządzenia (UE) nr 952/2013, w przypadku gdy takie dobra mają być wystawione na komercyjnych targach sztuki. W takich przypadkach przedstawia się oświadczenie importera zgodnie z procedurą określoną w art. 5 niniejszego rozporządzenia.</p> <p>Jeżeli jednak te dobra kultury są następnie obejmowane inną procedurą celną, o której mowa w art. 2 pkt 3 niniejszego rozporządzenia, wymagane jest pozwolenie na przywóz wydane zgodnie z art. 4 niniejszego rozporządzenia.</p> <p>6. Komisja określa, w drodze aktów wykonawczych, szczegółowe zasady dotyczące dóbr kultury, które są towarami powracającymi, przywozu dóbr kultury w celu ich bezpiecznego przechowywania oraz odprawy czasowej dóbr kultury, o których mowa w ust. 4 i 5 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 13 ust. 2.</p> <p>7. Ust. 2 niniejszego artykułu pozostaje bez uszczerbku dla innych środków przyjętych przez Unię zgodnie z art. 215 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.</p> <p>8. W przywozowym zgłoszeniu celnym dóbr kultury wymienionych w częściach B i C załącznika podaje się liczbę towarów za pomocą jednostki uzupełniającej określonej w niniejszym załączniku. W przypadku obejmowania dóbr kultury procedurą wolnego obszaru celnego, posiadacz dóbr podaje liczbę przedmiotów przy przedstawianiu dóbr zgodnie z art. 245 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia (UE) nr 952/2013.</p>		
Art. 4	<p>Pozwolenie na przywóz.</p> <p>1. Na przywóz dóbr kultury wymienionych w części B załącznika, innych niż te, o których mowa w art. 3 ust. 4 i 5, wymagane jest pozwolenie. Pozwolenie na przywóz wydaje właściwy organ państwa członkowskiego, w którym dobra kultury obejmowane są po raz pierwszy jedną z procedur celnych, o których mowa w art. 2 ust. 3.</p> <p>2. Pozwolenia na przywóz wydane przez właściwe organy państwa członkowskiego zgodnie z niniejszym artykułem są ważne w całej Unii.</p>	N	<p>Nie wymaga wdrożenia</p> <p>W zakresie ust. 11 nie wymaga wdrożenia na obecnym etapie, w związku z nierozpoczęciem funkcjonowania systemu wydawania pozwoleń na przywóz dóbr kultury.</p>

TABELA ZGODNOŚCI

	<p>3. Pozwolenia na przywóz wydane zgodnie z niniejszym artykułem nie traktuje się jako dowodu legalnego pochodzenia lub własności danych dóbr kultury.</p> <p>4. Posiadacz dóbr składa wniosek o pozwolenie na przywóz do właściwego organu państwa członkowskiego, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, za pomocą systemu elektronicznego, o którym mowa w art. 8. Do wniosku dołącza się wszelkie dokumenty i informacje będące dowodem, że dane dobra kultury zostały wywiezione z kraju, w którym powstały lub zostały odkryte zgodnie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi tego kraju lub będące dowodem braku takich przepisów ustawowych i wykonawczych w okresie, w którym zostały wywiezione z jego terytorium.</p> <p>Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego wnioskowi mogą zamiast tego towarzyszyć wszelkie dokumenty i informacje będące dowodem, że dane dobra kultury zostały wywiezione zgodnie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi ostatniego kraju, w którym znajdowały się przez okres dłuższy niż pięć lat w celach innych niż do użytku tymczasowego, tranzytu, powrotnego wywozu lub przeładunku, w następujących przypadkach:</p> <p>a) nie można wiarygodnie ustalić, w jakim kraju dobra kultury powstały lub zostały odkryte; lub</p> <p>b) dobra kultury zostały wywiezione z kraju, w którym powstały lub zostały odkryte, przed dniem 24 kwietnia 1972 r.</p> <p>5. Dowód, że dane dobra kultury zostały wywiezione zgodnie z ust. 4 przedstawia się w postaci świadectw wywozowych lub pozwoleń na wywóz w przypadku gdy dane państwo ustanowiło takie dokumenty dla wywozu dóbr kultury w czasie ich wywozu.</p> <p>6. Właściwy organ sprawdza, czy wniosek jest kompletny. Zwraca się do wnioskodawcy o wszelkie brakujące lub dodatkowe informacje lub dokumenty w terminie 21 dni od dnia otrzymania wniosku.</p> <p>7. W terminie 90 dni od otrzymania kompletnego wniosku właściwy organ bada go i podejmuje decyzję o wydaniu pozwolenia na przywóz lub odrzuca wniosek.</p> <p>Właściwy organ odrzuca wniosek w przypadku gdy:</p>		
--	--	--	--

TABELA ZGODNOŚCI

	<p>a) posiada informacje lub ma uzasadnione powody, aby sądzić, że dobra kultury zostały wyprowadzone z terytorium kraju, w którym powstały lub zostały odkryte, z naruszeniem przepisów ustawowych i wykonawczych tego kraju;</p> <p>b) nie został przedstawiony dowód wymagany na mocy ust. 4;</p> <p>c) posiada informacje lub ma uzasadnione podstawy, aby sądzić, że posiadacz towarów nie nabył ich legalnie; lub</p> <p>d) został poinformowany, że istnieją nierozpatrzone wnioski o zwrot tych dóbr kultury złożone przez organy kraju, w którym powstały lub zostały odkryte.</p> <p>8. W przypadku odrzucenia wniosku, wnioskodawcy przekazuje się niezwłocznie decyzję administracyjną, o której mowa w ust. 7, wraz z uzasadnieniem oraz informacją o procedurze odwoławczej.</p> <p>9. W przypadku gdy wniosek dotyczy pozwolenia na przywóz dóbr kultury, w odniesieniu do których wcześniej odrzucono taki wniosek, wnioskodawca informuje właściwy organ, do którego składany jest wniosek, o poprzednim odrzuceniu.</p> <p>10. W przypadku gdy państwo członkowskie odrzuca wniosek, informuje o tym odrzuceniu, a także o powodach tego odrzucenia pozostałe państwa członkowskie i Komisję za pomocą systemu elektronicznego, o którym mowa w art. 8.</p> <p>11. Państwa członkowskie wyznaczają niezwłocznie właściwe organy do celów wydawania pozwoleń na przywóz zgodnie z niniejszym artykułem. Państwa członkowskie przekazują Komisji informacje o właściwych organach, a także o wszelkich zmianach w tym zakresie.</p> <p>Komisja publikuje informacje o właściwych organach oraz wszelkie zmiany w tym zakresie w serii C Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej.</p> <p>12. Komisja określa, w drodze aktów wykonawczych, wzór i format wniosku o pozwolenie na przywóz oraz wskazuje dopuszczalne dokumenty do celów udowodnienia legalnego pochodzenia danych dóbr kultury, a także przepisy proceduralne dotyczące składania i rozpatrywania takiego wniosku. Ustanawiając te elementy, Komisja dąży do osiągnięcia jednolitego stosowania przez właściwe organy</p>		
--	--	--	--

TABELA ZGODNOŚCI

	<p>procedur wydawania pozwoleń na przywóz. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 13 ust. 2.</p>		
Art. 5	<p>Oświadczenie importera.</p> <p>1. Na przywóz dóbr kultury wymienionych w części C załącznika wymagane jest oświadczenie importera, które posiadacz towarów składa za pomocą systemu elektronicznego, o którym mowa w art. 8.</p> <p>2. Oświadczenie importera zawiera:</p> <p>a) deklarację podpisaną przez posiadacza towarów, stwierdzającą, że zostały one wywiezione z kraju, w którym powstały lub zostały odkryte, zgodnie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi tego kraju obowiązującymi w czasie, w którym zostały one wywiezione z jego terytorium; oraz</p> <p>b) zestandaryzowany dokument opisujący dane dobra kultury w sposób wystarczająco szczegółowy i umożliwiający ich identyfikację przez organy oraz przeprowadzenie analizy ryzyka i ukierunkowanych kontroli.</p> <p>Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego lit. a) deklaracja może zamiast tego stwierdzać, że dane dobra kultury zostały wywiezione zgodnie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi ostatniego kraju, w którym znajdowały się przez okres dłuższy niż pięć lat w celach innych niż do użytku tymczasowego, tranzytu, powrotnego wywozu lub przeladunku, w następujących przypadkach:</p> <p>a) nie można wiarygodnie ustalić, w jakim kraju dobra kultury powstały lub zostały odkryte; lub</p> <p>b) dobra kultury zostały wywiezione z kraju, w którym powstały lub zostały odkryte, przed dniem 24 kwietnia 1972 r.</p> <p>3. Komisja określa, w drodze aktów wykonawczych, zestandaryzowany wzór i format oświadczenia importera, a także przepisy proceduralne dotyczące jego składania oraz wskazuje dopuszczalne dokumenty do celów udowodnienia legalnego pochodzenia danych dóbr kultury, które powinien mieć posiadacz towarów, oraz przepisy dotyczące przetwarzania takiego oświadczenia importera. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 13 ust. 2.</p>	N	Nie wymaga wdrożenia
Art. 6	Właściwe urzędy celne.	N	Nie wymaga wdrożenia

TABELA ZGODNOŚCI

	<p>Państwa członkowskie mogą ograniczyć liczbę urzędów celnych właściwych do przywozu dóbr kultury objętych niniejszym rozporządzeniem. W przypadku gdy państwa członkowskie zastosują takie ograniczenie, przekazują Komisji informacje o tych urzędach celnych, a także o wszelkich zmianach w tym zakresie.</p> <p>Komisja publikuje szczegółowe dane właściwych urzędów celnych oraz wszelkie zmiany w tym zakresie w serii C Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej.</p>		
Art. 7	<p>Współpraca administracyjna.</p> <p>Do celów wykonywania niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie zapewniają współpracę między swoimi organami celnymi oraz z właściwymi organami, o których mowa w art. 4.</p>	N	Nie wymaga wdrożenia
Art. 8	<p>Stosowanie systemu elektronicznego.</p> <p>1. Przechowywanie i wymiana informacji między organami państw członkowskich, w szczególności w odniesieniu do pozwoleń na przywóz i oświadczeń importerów, odbywa się za pomocą centralnego systemu elektronicznego.</p> <p>W przypadku czasowej awarii systemu elektronicznego mogą być stosowane czasowo inne sposoby przechowywania i wymiany informacji.</p> <p>2. Komisja określa w drodze aktów wykonawczych:</p> <p>a) zasady dotyczące wdrożenia, funkcjonowania i utrzymywania systemu elektronicznego, o którym mowa w ust. 1;</p> <p>b) szczegółowe przepisy dotyczące przedstawiania, przetwarzania, przechowywania i wymiany informacji między organami państw członkowskich za pomocą systemu elektronicznego lub innych sposobów, o których mowa w ust. 1.</p> <p>Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 13 ust. 2, do dnia 28 czerwca 2021 r.</p>	N	Nie wymaga wdrożenia
Art. 9	<p>Ustanowienie systemu elektronicznego.</p> <p>Komisja ustanawia system elektroniczny, o którym mowa w art. 8. System elektroniczny musi stać się operacyjny najpóźniej cztery lata po wejściu w życie pierwszego z aktów wykonawczych, o których mowa w art. 8 ust. 2.</p>	N	Nie wymaga wdrożenia

TABELA ZGODNOŚCI

<p>Art. 10</p>	<p>Ochrona danych osobowych i okresy przechowywania danych.</p> <p>1. Organy celne i właściwe organy państw członkowskich działają jako administratorzy danych osobowych uzyskanych zgodnie z art. 4, 5 i 8.</p> <p>2. Przetwarzanie danych osobowych na podstawie niniejszego rozporządzenia odbywa się wyłącznie w celu określonym w art. 1 ust. 1.</p> <p>3. Dostęp do danych osobowych uzyskanych zgodnie z art. 4, 5 i 8 mają wyłącznie należycie uprawnieni pracownicy organów, a dane te muszą być odpowiednio chronione przed nieuprawnionym dostępem lub przekazaniem. Dane nie mogą być ujawniane ani przekazywane bez wyraźnej pisemnej zgody organu, który pierwotnie je uzyskał. Zgoda ta nie jest jednak konieczna, jeżeli organy mają obowiązek ujawnić lub przekazać dane na mocy przepisów obowiązujących w danym państwie członkowskim, w szczególności w związku z postępowaniem sądowym.</p> <p>4. Organy przechowują dane osobowe uzyskane zgodnie z art. 4, 5 i 8 przez okres 20 lat od dnia ich uzyskania. Po upływie tego okresu takie dane osobowe usuwa się.</p>	<p>N</p>	<p>Nie wymaga wdrożenia</p>
<p>Art. 11</p>	<p>Sankcje.</p> <p>Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszeń niniejszego rozporządzenia i podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wykonywania. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.</p> <p>Do dnia 28 grudnia 2020 r. państwa członkowskie powiadamiają Komisję o przepisach dotyczących sankcji mających zastosowanie w przypadku wprowadzania dóbr kultury z naruszeniem art. 3 ust. 1 oraz o związanych z nimi środkach.</p> <p>Do dnia 28 czerwca 2025 r. państwa członkowskie powiadamiają Komisję o przepisach dotyczących sankcji za inne naruszenia niniejszego rozporządzenia, a w szczególności składania fałszywych oświadczeń i przekazywania fałszywych informacji, oraz o związanych z nimi środkach.</p> <p>Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję o wszelkich późniejszych zmianach dotyczących tych przepisów.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 1. W ustawie z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2020 r. poz. 282, 782 i 1378) po art. 108 dodaje się art. 108a w brzmieniu:</p> <p>„Art. 108a. 1. Kto wprowadza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dobro kultury określone w części A załącznika do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/880 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie wprowadzania i przywozu dóbr kultury (Dz. Urz. UE L 151 z 07.06.2019, str. 1), wprowadzone z terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej, w którym dobro kultury powstało lub zostało odkryte, z naruszeniem przepisów ustawowych lub wykonawczych tego państwa, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.</p> <p>2. W wypadku mniejszej wagi, sprawca podlega grzywnie.</p>

TABELA ZGODNOŚCI

			<p>3. Sąd może orzec przepadek dobra kultury, chociażby nie stanowiło ono własności sprawcy.”.</p> <p>Art. 2. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 505, 568, 695, 1087, 1106 i 2320) w art. 33 w ust. 1 w pkt 10 lit. h otrzymuje brzmienie: „h) art. 108a i art. 109 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2020 r. poz. 282, 782, 1378 i ...),”.</p> <p>W późniejszym terminie do dnia 28 czerwca 2025 r. wymagane będzie wdrożenie sankcji za inne naruszenia niniejszego rozporządzenia, a w szczególności składania fałszywych oświadczeń i przekazywania fałszywych informacji, oraz o związanych z nimi środkach.</p>
Art. 12	<p>Współpraca z państwami trzecimi.</p> <p>Komisja, w kwestiach objętych jej działaniami oraz w zakresie wymaganym do wypełniania jej zadań wynikających z niniejszego rozporządzenia, może zorganizować dla państw trzecich, we współpracy z państwami członkowskimi, szkolenia oraz działania związane z budowaniem zdolności.</p>	N	Nie wymaga wdrożenia
Art. 13	<p>Procedura komitetowa.</p> <p>1. Komisję wspomaga komitet ustanowiony na mocy art. 8 rozporządzenia Rady (WE) nr 116/2009. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.</p> <p>2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.</p>	N	Nie wymaga wdrożenia
Art. 14	<p>Sprawozdawczość i ocena.</p> <p>1. Państwa członkowskie przekazują Komisji informacje na temat wykonania niniejszego rozporządzenia.</p> <p>W tym celu Komisja przesyła odpowiednie kwestionariusze do państw członkowskich. Państwa członkowskie mają sześć miesięcy od otrzymania kwestionariusza na przekazanie Komisji żądanych informacji.</p>	N	Nie wymaga wdrożenia

TABELA ZGODNOŚCI

	<p>2. W terminie trzech lat od dnia rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia w całości, a następnie co pięć lat Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące wykonania niniejszego rozporządzenia. Sprawozdanie będzie podawane do wiadomości publicznej i będzie zawierać istotne informacje statystyczne, zarówno na poziomie unijnym, jak i krajowym, takie jak liczba wydanych pozwoleń na przywóz, odrzuconych wniosków oraz złożonych oświadczeń importerów. Będzie zawierać uwagi na temat praktycznego wykonania, w tym wpływu na unijne podmioty gospodarcze, w szczególności MŚP.</p> <p>3. Do dnia 28 czerwca 2020 r., a następnie co dwanaście miesięcy, do momentu ustanowienia systemu elektronicznego określonego w art. 9, Komisja będzie przedkładać Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące postępów w zakresie przyjmowania aktów wykonawczych zgodnie z art. 8 ust. 2 oraz postępów w zakresie ustanowienia systemu elektronicznego określonego w art. 9.</p>		
Art. 15	<p>Wejście w życie.</p> <p>Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.</p>	N	Nie wymaga wdrożenia
Art. 16	<p>Stosowanie.</p> <p>1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia jego wejścia w życie.</p> <p>2. Niezależnie od ust. 1:</p> <p>a) art. 3 ust. 1 stosuje się od dnia 28 grudnia 2020 r.;</p> <p>b) art. 3 ust. 2–5 oraz ust. 7 i 8, art. 4 ust. 1–10, art. 5 ust. 1 i 2 oraz art. 8 ust. 1 stosuje się od dnia rozpoczęcia funkcjonowania systemu elektronicznego, o którym mowa w art. 8, lub najpóźniej od dnia 28 czerwca 2025 r. Komisja opublikuje w serii C Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej datę spełnienia wszystkich warunków określonych w niniejszym ustępie.</p>	N	Nie wymaga wdrożenia
Załącznik	<p>Część A. Dobra kultury objęte zakresem art. 3 ust. 1;</p> <p>Część B. Dobra kultury objęte zakresem art. 4;</p> <p>Część C. Dobra kultury objęte zakresem art. 5</p>	N	Nie wymaga wdrożenia